

Arrest

nr. 276 919 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA loco advocaat E. MASSIN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Ika-etnie te behoren en christen te zijn. U werd geboren in Agbor, Delta State en woonde in Uteh Okpu, Agbor. U woonde hier met uw vader O.U., uw moeder J.U., uw oudere zus Ud., uw jongere zus G. en uw jongere broer D.. Na uw secundaire school begon u te werken bij uw vader, die goederen vervoerde als truckchauffeur.

In februari 2016 nam u deel aan een protest in Agbor, samen met uw neef I. en alle jongeren uit uw gemeenschap. Dit om de situatie aan te klagen in Nigeria waarbij er dagelijks moorden en ontvoeringen zijn. Tijdens dit protest werd u in uw rug gestoken door iemand die u niet kende.

U werd naar het hospitaal gebracht, waar u drie weken verbleef. In deze periode werd ook uw neef I. vermoord door een groep jongens die u niet kende. U geloofde dat dit verbonden was met jullie deelname aan het protest. Hierna besloot u Nigeria te verlaten. U vreesde immers dat de Special Anti-Robbery Squad (hierna SARS), u zou arresteren, want ze arresteerden iedereen die protesteerde.

Op 19 april 2016 verliet u Nigeria. U ging via Niger naar Libië, waar u drie weken verbleef. Vervolgens stak u de Middellandse zee over naar Italië.

In Italië diende u een verzoek voor internationale bescherming in (hierna VIB). Dit verzoek werd niet ingewilligd en u vertrok richting Oostenrijk. U arriveerde hier in januari 2018 en diende een VIB in. Na twee maanden kreeg u te horen dat u terug moest naar Italië vanwege de Dublin-procedure. U ging terug naar Italië waar u nog vier maanden verbleef, waarna u vertrok richting Frankrijk. Hier diende u ook een VIB in, maar ook hier wilden ze u terugsturen naar Italië via Dublin. Na zes maanden vertrok u uit Frankrijk richting België. U arriveerde hier op 9 juli 2019 en diende een VIB in op 12 juli 2019.

U legde verder geen documenten voor ter ondersteuning van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor arrestatie door de Nigeriaanse overheid omdat u éénmaal deelnam aan een protest tegen de overheid in Agbor, Delta State, in februari 2016. Verder verliet u het land ook omdat er veel te veel moorden zijn in Nigeria.

U wist echter niet te overtuigen dat de Nigeriaanse regering u daadwerkelijk zou arresteren bij een terugkeer naar Nigeria.

*Immers is het zo dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. **Er dient namelijk te worden opgemerkt dat u doelbewust hebt getracht de verschillende asielinstanties te misleiden door tegenstrijdige verklaringen af te leggen betreffende uw redenen voor het verlaten van Nigeria.***

*Immers stelde u bij de Oostenrijkse asielautoriteiten in 2018 dat u Nigeria ontvluchtte vanwege de problemen die u had met de Black Axe Confraternity. U verklaarde in Oostenrijk dat de Black Axe u wilde rekruteren, maar dat u weigerde. Ze gaven u drie dagen om te heroverwegen. Drie dagen later was u in de kerk waar u werd opgebeld door een vriend. Deze vertelde u dat er een schietpartij was bij u thuis en dat de Black Axe-leden op zoek waren naar u. De vriend waarschuwde u om niet naar huis te gaan. U vroeg uw pastoor om hulp, die vervolgens naar de politie ging. Deze wilden geld, wat de pastoor betaalde, maar de politie wilde nog steeds niet helpen. U ontvluchtte Nigeria hierop. U gaf de Oostenrijkse autoriteiten **expliciet mee dat er geen enkele andere reden was dan deze problemen om een VIB in te dienen** (Oostenrijks dossier, seite 5). Echter tegenover de Belgische autoriteiten repte u hier met geen woord over. Toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd geconfronteerd met uw uitspraken in Oostenrijk stelde u: "nee, ik heb nooit zoiets gezegd, nee" (notities persoonlijk onderhoud, hierna, NPO, p. 17). Toen u nogmaals werd geconfronteerd met uw eerdere uitspraken stelde u: "Nee, ik zei dat niet, ze vroegen mij of ik ooit lid was geweest van een geheime organisatie, maar ik zei nooit iets over de Black Axe" (NPO, p. 17).*

Toen u er nog een laatste keer werd op gewezen, antwoordde u dat de Oostenrijkse asielautoriteiten liegen (NPO, p. 17). Deze beschuldiging aan het adres van de Oostenrijkse asielautoriteiten betreft echter een blote bewering en kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Bovendien had u eerder tijdens het onderhoud op het CGVS nog verklaard dat u dezelfde asielmotieven had opgegeven in Oostenrijk als in België (NPO, p. 12).

Gezien u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de redenen waarom u internationale bescherming vraagt, wordt de geloofwaardigheid van uw relaas bij voorbaat compleet onderuitgehaald.

Hiernaast mag er op gewezen worden dat de premisse voor uw potentiële vervolging bij terugkeer door de Nigeriaanse overheid op zich weinig aannemelijk is. Het is weinig waarschijnlijk dat u zes jaar na deelname aan één protest nog zou gezocht worden. Het gedrag dat u en de politie vertoonden na dit protest onderstrepen de onwaarschijnlijkheid van uw vervolging bij terugkeer bovendien. Zo stelde u dat u naar de politie ging na de dood van uw neef I. – wat dus na het protest was – en dat ze aangaven dat ze de moord op uw neef zouden onderzoeken (NPO, pp. 12-13). Indien de deelname aan het protest daadwerkelijk de “grootste misdaad” was die je kon begaan (NPO, p. 16), dan zou u nooit in persoon naar de politie gegaan zijn om de moord op uw neef te melden. Immers zouden ze in het geval dat dit werkelijk zo’n ernstige misdaad was al op zoek geweest zijn naar u en zou het wel erg raar zijn dat u zelf naar de politie zou stappen om de moord op een mededemonstrant aan te geven. Laat staan dat de politie u zou helpen in het onderzoek. Verder wordt er op gewezen dat u na het protest in februari nog tot 19 april in Agbor bleef, waarvan u drie weken in het hospitaal lag. Indien ze u daadwerkelijk hadden willen arresteren hadden ze dit dus met gemak kunnen doen. **Uw gedrag en dat van de politie ondergraven dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze.**

Verder is het opmerkelijk dat u niets vertelde over uw vrees voor arrestatie door de Nigeriaanse overheid en het protest waarbij u werd neergestoken in de vragenlijst van het CGVS (vragenlijst CGVS, p. 3). Gezien u het protest, de aanslag in uw rug en de moord op uw neef expliciet als enige concrete problemen aanhaalde in Nigeria tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS (NPO, p. 13), is het opvallend dat u – gevraagd naar een kort overzicht van alle feiten die u ertoe hebben aangezet om het land te ontvluchten – enkel sprak over de “dagelijkse moorden in Nigeria” en de moord op uw neef I. in maart 2017 (en niet maart 2016). Het is des te frappanter gezien u bovendien stelde tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS dat u geloofde dat de dood van uw neef gelinkt was aan zijn deelname aan het protest (NPO, p. 13). Nochtans kan verwacht worden dat u het protest - waaruit al uw problemen in Nigeria voortkomen en ook de reden is waarom u bij terugkeer zou gearresteerd worden – zou vermelden wanneer gevraagd werd naar de reden waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria. **Deze lacune in uw initiële verklaring is dan ook verdere nefast voor de geloofwaardigheid van uw relaas.**

Verder worden er vragen gesteld bij uw eigenlijke deelname aan het protest. Zo werd u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS gevraagd wat u triggerde om mee te doen aan het protest, waarop u vaagweg antwoorde: “gewoon, daar is iedereen aan het protesteren tegen de slechte situatie waar we zitten, dus we moesten meedoen om de situatie aan te klagen” (NPO, p. 14). Er was echter niemand die u vertelde over het protest (NPO, p. 14). Het is op zich al opvallend dat u eigenlijk niet wist van het protest, maar het is vooral vreemd dat u geen specifieke reden had om deel te nemen aan het protest. Gezien u later tijdens het onderhoud verklaarde dat protesteren “de grootste misdaad” is die je kan begaan, is het weinig geloofwaardig dat u zonder expliciete reden zou deelnemen aan zo’n protest (NPO, p. 16). **Gezien uw motieven voor deelname niet overtuigen en u eigenlijk niet had gehoord over het protest worden er vragen gesteld bij uw deelname aan het protest en bijgevolg uw potentiële vervolging bij terugkeer naar Nigeria .**

Uit al het bovenstaande blijkt dan ook duidelijk dat u niet wist te overtuigen dat u daadwerkelijk arrestatie dient te vrezen bij terugkeer naar Nigeria.

U legde verder geen begin van bewijs voor inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u reeds een VIB indiende in Italië en dat uw verzoek daar werd afgewezen. Bovendien verklaarde u dat u bij de Italiaanse autoriteiten dezelfde redenen aanhaalde als voor de Belgische asielinstanties (NPO, p. 11).

Ook in Oostenrijk en Frankrijk diende u een VIB in, maar u werd in beide gevallen vanwege de Dublin-procedure verzocht terug te keren naar Italië.

Wat betreft uw opmerkingen over het feit dat er te veel moorden zijn in Nigeria en dat u daarom niet kan terugkeren: over de algemene veiligheidssituatie in Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in Delta State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Delta State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Delta State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 21 september 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM »), artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"4.1 Toekenning van de vluchtelingstatus of de subsidiaire bescherming op basis van zijn problemen [...]"

4.1.1.1 Aangaande de grieven van verwerende partij

Ten eerste, bevestigt verzoeker de verklaringen afgelegd gedurende zijn onderhoud bij het CGVS, namelijk dat hij aan een betoging tegen de Nigeriaanse overheid deelnam en tijdens deze gebeurtenis, werd hij door iemand getroffen en hij eindigde in het ziekenhuis.

In tegenstelling tot wat verwerende partij zegt, volhardt verzoeker op het feit dat hij hetzelfde relaas vertelde heeft in Oostenrijkse dan in België wat betreft de problemen die hij in Nigeria ontmoette.

Hij begrijpt niet waar die fouten vandaan komen.

Verzoeker insisteert op het feit dat in Oostenrijkse, kreeg hij geen goede juridische bijstand, en dus het mag uitleggen waarom verzoeker niet op het hoog was van deze tegenstrijdigheden versies van zijn problemen.

Over de juridische bijstand in Oostenrijkse, kunnen wij lezen uit de AIDA-verslag van 2021 dat : [...]

Ten tweede, volhardt verzoeker met het feit dat er risico's zijn voor hem en voor zijn leven in geval van terugkeer naar Nigeria. Ondanks het feit dat de gebeurtenissen, waardoor verzoeker vluchtte, hebben plaatsgevonden zes jaar geleden, is hij zeker dat de Nigeriaanse overheden nog op zoek naar hem zijn. Zijn angst is nog steeds aanwezig.

Ter herinnering, om de vrees van de verzoeker te beoordelen om naar Nigeria te worden teruggestuurd, en om in geval van terugkeer te worden gearresteerd, is het voorts van belang te herinneren aan bepaalde essentiële beginselen die aan de Gids voor de procesvoering zijn ontleend: [...]

Gezien de persoonlijke ervaring van verzoeker, lijkt zijn vrees redelijk en volkomen legitiem en gegrond. [...]

In het licht van deze verschillende factoren is de vrees van de verzoeker dus volkomen gerechtvaardigd en gegrond.

Ten slotte, en betreffende de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij DVZ en bij het CGVS, zoals hierboven vermeld, bevestigt verzoeker dat de correcte verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud werden afgelegd bij het CGVS.

Volgens de verzoekende partij is het noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze onderhouds bij DVZ plaatsvinden, en het gehoorverslag van DVZ niet zo strikt te lezen.

Inderdaad zijn de omstandigheden van het onderhoud heel vaak moeilijk, frustrerende (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en de kandidaten worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kon samen te vatten.

Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest. In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun onderhoud bij het CGVS. fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze deze te lezen (bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door hun raadslid tijdens hun onderhoud bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren.

Als gevolg van de bovenstaande opmerkingen, is de verzoekende partij van mening dat de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten. In casu is de eerste tegenstrijdigheid het gevolg van een fout in de vaststelling van de feiten gedurende het onderhoud bij DVZ. De twee versies zijn niet onverenigbaar als rekening wordt gehouden met het feit dat een verzoeker de gebeurtenissen soms op een niet-chronologische manier kan vertellen of kunnen sommige elementen vergeten, vanwege een gebrek aan continuïteit in zijn ideeën. De tweede tegenstrijdigheid is blijkbaar een vergissing van verzoeker, als gevolg van zijn stress gedurende het interview. Ter verduidelijking wenst verzoeker toe te voegen dat zijn vader werd vermoord toen hij in Turkije was, maar dat hij het slechts in België heeft geleerd.

Volgens de verzoekende moet deze grief, die te streng is, worden verworpen.

4.1.1.2 Wat betreft het voordeel van de twijfel

[...]

4.2 Met oog op de subsidiaire beschermingsstatus

In het kader van de Belgische wetgeving tot omzetting van de internationale en Europese verplichtingen op het gebied van internationale bescherming (vluchtelingenverdrag en kwalificatierichtlijn) vreest de verzoeker **ernstige schade** aan zijn leven in geval van terugkeer naar Nigeria.

Bijgevolg verzoekt hij om erkenning van de **subsidiaire beschermingsstatus**.

Deze ernstige schade zijn uiterst ernstig van aard en vormen een ernstige schending van de mensenrechten als bedoeld in **artikel 48/4, §2, onder a) ,b) en c)** van de Vreemdelingenwet: [...]

Verzoeker vreest voor zijn leven en zijn lichamelijke en geestelijke integriteit als gevolg van de ernstige schendingen van zijn grondrechten waaraan die hij zou worden onderworpen als hij naar Nigeria zou terugkeren.

Verzoeker is van mening dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de elementen die verband houden met de situatie in het land van herkomst. Ook de individuele situatie van verzoeker is bij de beoordeling van het verzoek om bescherming verwaarloosd en onderschat.

Ten eerste is de verzoeker afkomstig uit Nigeria en loopt een reëel risico op ernstige schade in de zin van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing als hij terug zou gaan in Nigeria. Verwerende partij is van mening dat het geen geloof kan gehecht worden op dit punt. We stellen dat de beoordeling niet daadkrachtig is in het volgende punt. Hier zullen we dieper op de veiligheid situatie in de land van herkomst van de verzoeker gaan.

De opstand van Boko Haram heeft een van de grootste gebieden van geweld in Afrika gecreëerd. Sinds 2009 heeft de opstand in Nigeria aan tienduizenden mensen het leven gekost en meer dan twee miljoen mensen op de vlucht gejaagd.

De informatie waarop het CGRA is gebaseerd, is niet actueel. De wederpartij beroept zich op de COI 2018, terwijl in november 2020 een COI is gepubliceerd voor de regio van herkomst van verzoekster. In dit opzicht is de bestreden beslissing niet naar daadkrachtig gemotiveerd.

Uit het laatste COI Focus (COI focus, Situation sécuritaire au nord-est, 20 novembre 2020, [URL]) :

[...]

De Boko Haram-groep pleegt regelmatig misdaden volgens het internationaal recht : [...]

De nationale autoriteiten zijn niet in staat de bevolking te beschermen, zoals het uit het rapport van Amnesty International blijkt : [...]

Op deze reden, loopt verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van vreemdelingenwet als hij terug zou gaan in Nigeria.

Gebaseerd op deze gevaarlijke veiligheidssituatie is verzoeker bang om onderwerp te zijn op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

[theoretische toelichting inzake de artikelen 2 en 3 van het EVRM]

In geval van terugkeer naar Nigeria blijkt uit objectieve informatie dat de verzoeker in omstandigheden leeft die niet in overeenstemming zijn met de menselijke waardigheid.

Daarom, moet de verzoeker bescherming krijgen onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. **In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden."**

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker middels URL volgende stukken:

"3. Amnesty International - Nigeria: The Harvest of Death - Three Years of Bloody Clashes Between Farmers and Herders in Nigeria", 17.12.2018 [URL];

4. COI focus, «Situation sécuritaire au nord-est», 20.11.2020 (beschikbaar op: [URL]);

5. EASO, "Nigeria, Trafficking in human beings : Country of origin information report". April 2021 (beschikbaar op : [URL]);

6. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), "Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full Report", mei 2013 (beschikbaar op: [URL]) ;

7. FIDA, «Nigeria» (beschikbaar op [URL]).

2.3. Bij aanvullende nota van 4 augustus 2022 verwijst verweerder middels URL naar de volgende informatie: EASO "Nigeria Security Situation" van juni 2021 en de EASO "Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021.

Verweerder besluit op basis van deze informatie: "De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart Nigeria verlaten te hebben omdat hij vreest te worden gearresteerd door de Nigeriaanse overheid omwille van een eenmalige deelname aan een protest tegen de overheid in Agbor, Delta State, in februari 2016. Verder verliet hij het land ook omdat er veel te veel moorden zijn in Nigeria.

Blijkens de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging:

- verzoeker heeft niet voldaan aan zijn medewerkingsplicht en heeft doelbewust getracht de verschillende asielinstanties te misleiden door tegenstrijdige verklaringen af te leggen betreffende zijn redenen voor het verlaten van Nigeria;
- verzoeker stelde bij de Oostenrijkse asielautoriteiten in 2018 dat hij Nigeria ontvluchtte vanwege de problemen die hij had met de Black Axe Confraternity, terwijl hij hier met geen woord over repte tegenover de Belgische autoriteiten;
- het is weinig waarschijnlijk dat verzoeker zes jaar na deelname aan één protest nog zou gezocht worden;
- verzoekers gedrag en dat van de politie, met name dat verzoeker na het protest zelf naar de politie stapte en dat de politie verzoeker zou helpen bij het onderzoek naar de dood van zijn neef I., ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers relaas op fundamentele wijze;
- verzoeker vertelde niets over zijn vrees voor arrestatie door de Nigeriaanse overheid en het protest waarbij hij werd neergestoken in de vragenlijst van het CGVS en situeerde de moord op zijn neef I. in maart 2017 (en niet maart 2016);
- verzoeker kan niet toelichten waarom hij deelnam aan het protest;

- verzoeker legde voorts geen begin van bewijs voor inzake zijn identiteit en reisweg, wat een verdere negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid;

- verzoeker diende - omwille van dezelfde redenen als degene die hij aanhaalde in België - reeds een verzoek om internationale bescherming in in Italië, waar zijn verzoek werd afgewezen.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het benadrukken van zijn coherente verklaringen, het hekelen van de procedure in Oostenrijk en verwijzen naar algemene informatie dienaangaande, het bevestigen van zijn verklaringen zoals afgelegd voor het CGVS en het bekritisieren van de omstandigheden van het interview bij de DVZ, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er – mede gelet op wat volgt – niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Verzoeker volhardt dat hij hetzelfde relaas verteld heeft in Oostenrijk als in België. Hij benadrukt dat hij in Oostenrijk geen goede juridische bijstand kreeg, wat verklaart waarom verzoeker niet op de hoogte was van deze tegenstrijdige versies van zijn problemen. Hij verwijst tevens naar een rapport van AIDA van 2021 inzake de juridische bijstand in Oostenrijk.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “specifieke informatie” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers verwijzing naar slechte juridische bijstand in Oostenrijk kan de manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen voor de Belgische en Oostenrijkse asielinstanties niet verschonen. De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Oostenrijkse en vervolgens de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Dat verzoeker een geheel ander asielrelaas heeft verklaard voor de Oostenrijkse asielinstanties - met name dat hij vreesde te worden gerekruteerd door de Black Axe Confraternity terwijl hij in België stelde de Nigeriaanse autoriteiten te vrezen omwille van een deelname aan een protest in Nigeria - kan niet worden verschoond door een gebrek aan juridische bijstand en ondermijnt wel degelijk de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging ten aanzien van Nigeria.

Het loutere aanhalen van algemene informatie inzake juridische bijstand in Oostenrijk kan niet aantonen dat verzoeker daadwerkelijk gebrekkig werd bijgestaan in Oostenrijk, noch kan dit zijn manifest tegenstrijdige verklaringen aangaande essentiële punten van zijn relaas toedekken.

6. Inzake verzoekers opmerkingen over de gehooromstandigheden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dient benadrukt dat verzoeker in algemene bewoordingen spreekt over deze omstandigheden en op geen enkele wijze concreet aantoon dat zijn interviews bij de DVZ in dergelijke omstandigheden doorgingen, laat staan dat zijn verklaringen hierdoor zouden zijn beïnvloed.

Waar verzoeker – opnieuw in algemene bewoordingen – stelt dat kandidaten onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten, dient opgemerkt dat het verzoek om bondig

te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins ontslaat van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Immers, de asielzoeker wordt er bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken op gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt. Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Wat betreft het gegeven dat verzoeker zijn verklaringen bij de DVZ zonder bijstand van een advocaat heeft afgelegd, dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij het verslag, nadat het hem werd voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Gelet op het voorgaande slaagt verzoeker er met zijn opmerkingen aangaande de interviews bij de DVZ niet in de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen voor de DVZ en zijn verklaringen voor het CGVS te verschonen. Blijkens de bestreden beslissing en de elementen in het administratief dossier vertelde verzoeker bij de DVZ niets over zijn vrees voor arrestatie door de Nigeriaanse overheid en het protest waarbij hij werd neergestoken, en situeerde hij de moord op zijn neef I. in maart 2017. De vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven bij gebrek aan dienstig verweer overeind.

7. Verzoeker verwijst ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen nog naar het feit dat hij stress had tijdens het interview. Te dezen kan worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar dat de *protection officer* hiermee rekening houdt. Verzoeker kan met de loutere verwijzing naar stress niet volstaan om de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen voor de DVZ en het CGVS aangaande de redenen waarom hij Nigeria heeft verlaten, te verschonen.

8. De door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde informatie vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

9. De Raad merkt op dat verzoeker, behoudens algemene landeninformatie in het verzoekschrift, geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch in het kader van onderhavige beroepsprocedure. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg naar België.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Delta geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde informatie toont niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Deze informatie ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie en de daarop gestoelde analyse van de veiligheidssituatie in Nigeria en in het bijzonder in de staat Delta.

Daar waar verzoeker nog meent dat de informatie waarop de beoordeling van het CGVS is gebaseerd, niet actueel is, stelt verzoeker verkeerdelijk dat verweerder zich heeft gebaseerd op de COI Focus uit 2018. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, heeft verweerder zich voor de analyse van de veiligheidssituatie in de staat Delta, in Nigeria, wel degelijk gebaseerd op de meer recente – en tevens in het verzoekschrift geciteerde – COI Focus *“Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est”* van 20 november 2020.

Daarenboven brengt verweerder middels een aanvullende nota van 4 augustus 2022 informatie bij die actueler is dan deze in de bestreden beslissing. De Raad sluit zich aan bij verweerder waar deze in de aanvullende nota op basis van deze aanvullende informatie besluit: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”*

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS